

Од осам министара који ће због реконструкције владе за неколико дана остати без фотеља највећи број њих, како најављују, вратиће се свом старом послу. Министарка телекомуникација Јасна Матић једина је која ће и даље радити за државу. Она ће, како је рекао њен страначки шеф, лидер Г 17 плус Млађан Динкић, бити постављена на место државног секретара у новом Министарству за културу, информисање и информационо друштво. И за њу се на извештан начин може рећи да се враћа старом послу, јер је и пре него што је у јулу 2008. године изабрана за министарку телекомуникација обављала посао државног секретара у Министарству економије и регионалног развоја на чијем је челу био Млађан Динкић.

Одлазећи министар трговине Слободан Милосављевић каже за „Политику” да разматра неколико опција.

„Не знам још чиме ћу се професионално бавити. Ванредни сам професор економије и пре него што сам постао министар трговине био сам професор на Пословној школи у Београду. Као члан Демократске странке политички ћу се ангажовати у припреми за изборе”, каже Милосављевић и додаје да ових дана спрема примопредају дужности.

Министар пољопривреде Саша Драгин раније је најавио да се враћа на Пољопривредни факултет, где је пре министарског мандата радио као професор.

Министар вера Богољуб Шијаковић и министарка финансија Диана Драгутиновић такође се враћају професорском позиву. Како за „Политику” кажу у Шијаковићевом кабинету, он ће наставити да предаје на Православном богословском факултету Српске православне цркве на коме је радио и примао плату и за време министровања. Шијаковић је предавач на предмету религија и филозофија.

Министарка Драгутиновић је, као и њен колега Шијаковић упоредо са радом у влади,

радила и као професор и на том послу примала и плату.

„Радна књижица ми је све време на Економском факултету. Мислим да је јасно чиме ћу се бавити с обзиром на то да почиње летњи семестар”, каже министарка за „Политику”.

Она је, подсетимо, на чело Министарства финансија дошла са места вицегувернера Народне банке Србије на коме је била од 2004. до 2008. године. И у то време упоредо је радила на Економском факултету.

Највише могућности да бира чиме ће се у будућности бавити, чини се, има министар рударства и енергетике Петар Шкундрић. Према речима Милана Будимира, саветника за односе са медијима у овом министарству, министар Шкундрић још није донео дефинитивну одлуку, а неке од могућности су да се врати на Београдски универзитет, да буде професор на Петроградском универзитету или неком другом универзитету у свету с којим има сарадњу.

Постоји и могућност, како каже Будимир, да министар Шкундрић у наредном периоду настави да ради на пословима и пројектима у сектору енергетике. „Сигурно је само да ће остати и даље присутан у друштвеном и јавном животу Србије без обзира на будуће ангажовање”, истиче Будимир.

Министар културе Небојша Брадић ангажован је до последњег дана мандата. Јуче нам се јавио из Беча, где предводи српску делегацију на конференцији „Дунав – нове димензије, нове синергије” на којој је представио идеје за боље искоришћавање културног наслеђа на Дунаву.

На питање шта ће радити када кроз неки дан буде „бивши министар”, Брадић каже да нема баш никакве планове. Не враћа се, како каже, ни у Београдско драмско позориште, којим је руководио пре избора на министарску функцију.

Министар за људска и мањинска права Светозар Чиплић је једини од кога нисмо могли да добијемо ни назнаку о томе шта ће радити када остане без министарске фотеље. У

његовом кабинету кажу да он не жели да говори о овој теми до уторка, док његово министарство и званично не буде припојено Министарству за државну управу и локалну самоуправу. Подсетимо, министар Чиплић је пре избора, од 2002. до 2008. године, био судија Уставног суда Србије.

(Политика)